

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1404 5 tháng 6 năm 2022

Hồn Nhiên

*Hồn nhiên phân giải đường tu tiến
Thực hiện tâm tu chẳng có phiền
Duyên nợ trần tình nay chẳng có
Tự nhiên thông cảm tự chơn hiền*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1996

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Lý nào là lý cao siêu?*
- 2) Muốn đem lại hòa bình cho mặt đất thì phải làm sao?*
- 3) Chuyện gì là chuyện lạ trên đời này?*
- 4) Làm người thường hay bực bội tại sao?*
- 5) Ngoài nước lửa gió đất thì còn cái gì quan trọng hơn?*
- 6) Người đời thích vui tại sao?*
- 7) Tu một thời gian thì sẽ đạt được thánh thai trong điện giới là sao?*

1) 9-3-96

Hỏi: Lý nào là lý cao siêu?

Đáp: Thưa, lý siêu thoát là lý cao siêu, chỉ có hành pháp thì mới thấu triệt được giá trị của sự thanh tịnh, càng thiền thì sẽ càng hiểu được chiều sâu của nội khoa tâm lý.

Kệ:

*Qui nguyên giềng mối gốc muôn loài
Hỗ trợ tâm linh tự tiến hoài
Khai sáng chơn hồn duyên tự thức
Bền lâu thanh nhẹ chẳng bi ai*

2) 10-3-96

Hỏi: Muốn đem lại hòa bình cho mặt đất thì phải làm sao?

Đáp: Thưa, muốn đem lại sự hòa bình cho mặt đất thì nhơn loại phải tránh ác hành thiện, tức là phải tu thiện, hướng về thanh tịnh tự cây đèn lòng đạo đức thì mới đem lại sự hòa bình cho mặt đất.

Kệ:

*Tự mình sáng suốt tự phân độ
Giải tỏa phiền ưu giải nắm mô
Bực nhọc trong lòng ta giải tỏa
Chung vui thanh tịnh tự Nam Mô*

3) 11-3-96

Hỏi: Chuyện gì là chuyện lạ trên đời này?

Đáp: Thưa, sự hiện diện của loài người là chuyện lạ nhứt trên đời này, phải bước qua một hành trình cấu trúc siêu nhiên cực kỳ tinh vi của Trời Đất, cho nên có câu: Nhơn thân nan đắc, Pháp nan ngộ - có xác là một điều khó, gặp pháp để tu lại càng khó hơn. Chúng ta may mắn được cả hai, chỉ có thiếu hành mà thôi! Dày công tu luyện thì sẽ đạt thành.

Kệ:

*Tự tu tự tiến cõi thanh tịnh
Thức giác bình tâm tự sửa mình
Điều luyện Đạo Đồi trong ý chí
Khai thông tự tiến thông hành trình*

4) 12-3-96

Hỏi: Làm người thường hay bực bội tại sao?

Đáp: Thưa, làm người cơ tạng liên hệ với vũ trụ quang, thời tiết có thể làm cho thể xác bực bội, đối với người không tu thiện, không có pháp giải sự bực nhọc trong nội tạng, thần kinh khối óc bất bình thường, hướng ngoại rất dễ bị động trong tâm thức, dễ tạo rối cho chính mình, ngược lại có pháp tu và hành đúng thì mới có cơ hội tự giải.

Kệ:

*Thức tâm mới hiểu phân hồn động
Hối cái ăn năn tự tiến thông
Đổ vỡ không còn tâm giác thức
Thực hành liên tục chẳng còn mong*

5) 13-3-96

Hỏi: *Ngoài nước lửa gió đất thì còn cái gì quan trọng hơn?*

Đáp: Thưa, ngoài nước lửa gió đất chỉ còn điển quang là quan trọng và vô cùng uyển chuyển tiến hóa nhanh nhẹ và sáng suốt nhất, người tu thiền cần phát triển ngay trung tâm bộ đầu trực chuyển vào trung tâm sinh lực cần khôn vũ-trụ, thì lúc nào cũng vui và hợp thời giải nghiệp tâm và thăng hoa tiến hóa hợp thời.

Kệ:

*Cảm thông nguyên lý từ giờ
Tiến triển không ngừng chẳng có mơ
Đời đạo song hành tâm thức giác
Chẳng còn mê loạn chẳng còn mơ*

6) 14-3-96

Hỏi: *Người đời thích vui tại sao?*

Đáp: Thưa, người đời thích chung vui mới có ấm áp, người đạo thì thích thanh tịnh mới được thăng hoa về phần hồn, cho nên người tu thiền luôn luôn khiêm tốn và nhịn nhục, sẽ không còn mất hay còn nữa.

Kệ:

*Chẳng còn bốn ba mới xuất ra
Hồn tâm thanh nhẹ mới ôn hòa
Quý Trời quý Phật trong thanh tịnh
Trời Đất không xa sống chung nhà*

7) 15-3-96

Hỏi: *Tu một thời gian thì sẽ đạt được thánh thai trong điển giới là sao?*

Đáp: Thưa, tu một thời gian hội tụ thành thánh thai tức là phần hồn có thể đi đứng trong điển giới, nếu ngược lại thụ thai qua xương thịt tức là sẽ thọ nghiệp tại thế gian, không sao thoát khỏi vòng lao lý khổ tâm.

Kệ:

*Tu thành đắc đạo chẳng thân thai
Khổ cảnh giải thông không hủy hoại
Tiến hóa phần hồn trong giác thức
Trùng tu thanh nhẹ chẳng làm sai*

Sáu Hàm

*Đổi thay mê chấp chuyển liền liền
Công tác tình đời lại đổi phiên
Răng rụng qui hàm tâm tự thức
Có không không có vẫn còn duyên*

*Còn duyên tái tạo gắn liền
Sáu hàm răng giả gieo duyên thế tình
Từ thanh tới trước góp phần
Âm thanh điều luyện khai phần nở hoa
Tình người nhẹ thế tình ta
Sanh trụ hoại diệt phải hòa thương yêu
Nói đi nói lại rất nhiều
Câu nào câu nấy rõ điều minh tâm
Sáu hàm ứng cảm mừng thâm
Giải bày tâm sự tránh làm đường đi
Cần khôn sắp xếp uy nghi
Thức Hòn tiến hóa tâm thì cảm an
Cùng chung các giới luận bàn
Trong vòng trật tự mở màn tự đi
Có răng oanh liệt một khi
Hết răng cũng phải thực thi đường mòn
Tình thương ban rãi sống còn
Giúp Hòn tiến hóa chẳng còn si mê
Sáu hàm duyên đáng khen chê
Cuối cùng cũng phải trở về Hư không
Cầu xin Trời Phật khai vòng
Cứu nhân độ thế tham tông đường tu
Cuộc đời kết liễu tiền xu
Ra đi để lại cục ngu tại trần
Chui vô thức giác lần lần
Hậu sanh khả ái góp phần dựng xây
Rồi đây cũng giống như Thầy
Tâm không miệng lưỡi vui vầy cảm giao
Vun bồi ý thức thâm cao*

*Bình tâm thanh tịnh bước vào cần khôn
Cần khôn là miệng qui Hòn
Trong không mà có ôn tồn dựng xây
Vui say đường đạo hằng ngày
Sửa sai trừ tiến tâm này cảm an
Có không không có luận bàn
Cứng mềm giao cảm vẫn an vẫn hòa
Nằm trong nguyên lý của Cha
Buông đời qua đạo tự hòa chơn như
Miệng kia cũng vẫn vui cười
Cần khôn nhíp giải rưới tươi lòng người
Điển thanh điều luyện vui tươi
Dù Hòn tiến hóa đến nơi an toàn
Tử sanh vẫn xét vẫn bàn
Tiến thân là chánh là màn thức tâm
Siêu nhiên cấu trúc lai lâm
Học xong mãi khóa vẫn tầm đường đi
Có không không có kỳ ni
Tự mình tiến đạt tâm thì mới an
Amphion bạn đạo vui bàn
Cha Trời đánh thức khai màn trợ tâm
Học xong bài học diệu thâm
Khai thông hợp hòa Hòn Vía thâm tâm
Thương yêu chỉ biết có Cha
Người không buông bỏ con hòa tiến lên
Bình tâm mến cảm đạo nền
Quy y chơn pháp giữ bền đường tu
Chớ nên vội tướng mình ngu
Đang hành học dừng trùng tu thiên đàng
Cha yêu mẫu Mẹ luận bàn
Ban ơn phước đức mở màn con đi
Tổ tiên xây dựng uy nghi
Trong vòng trật tự trong vòng thức tâm
Con ơi chớ vội sai lầm*

*Chớ quên bỏ đạo tái tâm ác ôn
Khổ tâm khó thức khó tồn
Tạo màn tranh chấp tạo Hồn đảo điên
Tu thời mới giải được nhiều
Biết mình rõ rệt biết duyên tại trần
Tự mình phân giải xét cân
Con đường giả tạm góp phần dạy tu
Tu cho tâm thức ngạo du
Trở về thanh cảnh đắp bù tình thương
Huynh huynh đệ đệ gieo gương
Thực hành chơn pháp tình thương tràn đầy
Đạo không có rượu vẫn say
Mùi thơm thanh thoát ngày ngày rửa tâm
Thực hành pháp thủy lai lâm
Tâm an thành đạo chẳng làm chẳng sai
Tình thương luật lệ an bài*

*Đâu đâu cũng hưởng được ngày Cha ban
Vui trong đời đạo cảm an
Nơi nào cũng tiến cũng bàn luận tu
Xuôi theo chiều gió vu vu
Tâm hồn thanh thoát dự trừ tiến thân
Vững tâm phát nguyện góp phần
Tu cho đắc pháp tiến lần đến nơi
Rưới tươi vạn vật do Trời
Bên Trên sắp sẵn mở lời thức tâm
Tiên tiên Phật Phật đến tâm
Dạy cho sanh chúng tránh làm tránh sai
Thực thi tiến triển hoài hoài
Trong không mà có thanh đài nội tâm
Trong không lại có chẳng làm
Không rằng lại có lại thêm mọt thêm.*

Lương Sĩ Hằng
Amphion Les Bains, 26-07-1984

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Đạo là gì?

Montréal, ngày 7 tháng 11 năm 1982, (tiếp theo)

Chúng ta thấy rõ : trong cái khổ để tìm cái hạnh phúc, chớ không bao giờ chúng ta ở trong hạnh phúc đi tìm hạnh phúc đâu !

Trong khổ mới khao khát hạnh phúc ; trong tăm tối mới khao khát ánh sáng, chúng ta mới đi tìm ánh sáng ; cho nên trong động loạn chúng ta mới đòi hỏi sự quân bình và công bằng. Cho nên, chúng ta thấy rõ : khi các Bạn ngồi thiền, các Bạn nghĩ về tình dục một chút thôi là nó lôi cuốn các Bạn : nó hút ; cái Địa Lực nó hút ; cái Tâm Lực nó hút ; làm cho rối loạn, ngồi không yên, ngồi không được !

Rồi bây giờ chúng ta phải làm sao để giải cái phần đó ?

Chúng ta mượn cái pháp hít thở này là nó mới biết được về Siêu Nhiên.

Từ cái Siêu Nhiên đó nó sẽ mở những sự lố bịch trong ngũ tạng, ngũ kinh của chúng ta nhiên hậu chúng ta mới trở về sự thanh nhàn quân bình.

Thanh nhẹ quân bình rồi chúng ta mới thấy rõ cái Luật Siêu Nhiên.

Khi mà trụ đánh ngay trung tim bộ đầu rồi thì người ta chỉ tưởng Bên Trên một chút là người ta thấy rõ rồi : việc sai lầm trong tâm thức của họ, sự tối tăm trong tâm thức của họ đã thu hút trong ba cái lực đời : Thiên lực, Tâm lực, Địa lực nó hút : nó làm cho chúng ta kích động và phản động ! Rõ rồi !

Cho nên, càng tu càng được quán thông hơn ; càng tu càng được giải tỏa hơn ; càng tu càng trở về với chính mình, là tự chủ ; mới lèo lái cái Con Thuyền Bát Nhã này trở về Tây Phương Cực Lạc.

Còn không có tự chủ thì không ai điều khiển : cũng như con thuyền trôi giữa biển, mặc cho bão bùng nguy hiểm đập cho đến chìm mà thôi !

Chúng ta biết vun bồi ý chí thì trước cái cảnh ác trực, chúng ta kể nó là hạnh phúc, thì nó sẽ trở về hạnh phúc.

Nhờ đó chúng ta mới tiến ; nhờ đó chúng ta mới có cơ hội học hỏi ; nhờ những sự kìm kẹp đau khổ đó chúng ta mới thức tâm và tìm lối thoát.

Cho nên, trường đời Thượng Đế đã giáo dục rất tinh vi : bước vào làm con người thì biết yêu đời, mà yêu trong một cách kêu bằng "Không có Anh, em phải chết" ; và, "Không có Em thì anh cũng phải tự tử" Đó ! Cái cảnh đó mới đưa các Bạn chán ngán được, "Không có tiền, tôi sẽ chết !" Đó ! Mê cả chiếc xe hơi, mê cả căn nhà, mê cả cái radio sẵn có ! Thích đủ thứ !

Nhờ đó mới chán ngán cái trường đời : ân sư ở trước mắt ; ân sư đã nằm tắt cả trong căn phòng của các Bạn, giáo dục các Bạn : nếu các Bạn còn mê điều nào thì điều đó sẽ gặp các Bạn như khôn ; mà các Bạn thức tâm và quán thông được Siêu Nhiên rồi thì không có ! Không có bị kẹt.

Thì các Bạn thấy : trong Không mà Có, trong Có sẽ trở về với Không !

Thì không còn sự động loạn khi các Bạn bị mất mát.

Thì các Bạn thấy rõ ràng các Bạn có đem gì xuống thế gian đâu mà bị mất ?

Chả có gì ! Kể cả cái xác của các Bạn cũng là mượn mà thôi, làm sao mà mất ?

Nhưng mà cái Hồn là siêu nhiên và quân bình, vì nó không bao giờ diệt được : người ta gọt nó đến đâu, nó sẽ cũng vẫn còn giữ cái Thức ! Nếu không Thức thì xuống Địa Ngục, làm sao nó cảm thấy đau, cảm thấy cảnh hành hạ là ghê gớm, cảnh hành hạ là đau lòng ? Đó là Thức !

Bây giờ chúng ta đang tu đây, vun bồi cái Thức tròn vẹn, Thức từ mọi trạng thái chúng ta cũng học : một tiếng động, chúng ta cũng thức tâm ; một lời nói nặng, chúng ta cũng thức tâm ; mà một lời nói nhẹ an ủi, chúng ta cũng thức tâm. Chung quy để giữ một cái Thức để tiến hoá mà thôi.

Cho nên, chúng ta càng tu thì càng vui, càng sống hòa đồng với các giới, càng sống trong cái cảnh sân hận buồn tủi nhưng mà không còn buồn tủi nữa ; cảnh vợ chồng tương khắc, rồi tu một thời gian thấy : "Té ra, không có gì ! Tại tôi ; không phải tại Ông !" ; "Tại tôi ; không phải tại Bà !" ; thì cái chuyện gia đình nó lại êm xuôi : thấy rõ sự sai lầm của chính mình.

Chúng ta đã chung đụng ở trong một căn nhà, mỗi người một tánh ; giữa bạn đạo và bạn đạo cũng có một sự gậy cán thâm kín bên trong ; rồi chúng ta mới thấy rõ : "Tại tôi" thì yên ; mà, "Tại họ" thì động

! Thấy rõ chưa ? Kẻ lớn đối với người nhỏ cũng vậy : chính tại mình mà thôi ; chúng ta còn trong mê, chấp ta mới thấy đối phương không đúng !

Nếu chúng ta hết mê chấp rồi, chúng ta thấy sự tiến hóa và hành trình đi tới của hành giả rất rõ rệt, không bao giờ ngược ngạo, thì chúng ta đâu có chấp !

Nếu mà chúng ta chấp thì chúng ta đang kẹt mà thôi : sai lầm của chính mình, chớ không phải sai lầm của họ !

Cho nên, nhiều người tu chưa đến đâu rồi nói rằng : “Người đó sai !” Phê bình, “Đạo đó không đúng!” Đó là tạo sự tằm tối cho chính mình : đóng cửa và kẹt, không tiến được.

Cho nên, càng tu chúng ta không chê ! Chúng ta, ngược lại, cảm ơn tất cả những gì kích động và phản động đối với chúng ta : nhờ đó chúng ta mới tiến ; nhờ đó chúng ta mới khai triển tâm linh ; nhờ đó chúng ta mới thấy vinh hạnh được làm con người mà để hiểu vạn linh : con người từ mọi trạng thái mà có !

Rồi lúc đó chúng ta mới hòa tan và mền yêu mọi trạng thái, chớ không có trạng thái nào dở hết : trạng thái nào cũng xây dựng Tâm Thức chúng ta tiến.

Chúng ta thấy rằng, “Cái đó dơ dáy ư ?” Chúng ta thức tâm : nhờ đó chúng ta mới cảm biết hai chữ, “dơ dáy.” Chúng ta thấy cái đó là thơm tho, chúng ta cũng thức tâm : nhờ đó chúng ta mới biết cái giá trị của thơm tho. “Mà hai cái tương đồng một giá, mà tôi không thấy ! Rồi nhờ cái này tôi mới bước đến cái này ; mà nhờ cái này tôi mới quán thông cái kia !”

Đó! Cho nên, người đạo luôn luôn đâu có bỏ người đời : hành được đạo rồi, muốn công hiến cho người đời, và muốn người đời hiểu họ nhiều hơn, trở về với Luật Siêu Nhiên Quân Bình của chính họ, chớ không muốn chèn ép một ai.

Thành ra người ta thấy, “Người này càng ngày sao nó thay đổi rồi ! Tánh tình nó thay đổi rồi ; coi bộ nó dễ thương !” Rồi lúc đó họ mới theo và họ bước tiếp theo con đường hành giả đã và đang đi, thì họ thấy Đạo là Siêu Nhiên rõ rệt.

Cho nên, chúng ta phải cần phải học : ban đầu chúng ta còn áp dụng kinh hữu tự, còn nghe chút đỉnh âm thanh phân giải ; rồi một thời gian nào đó chúng ta tu, không cần bất cứ một cái gì : chúng ta trở về với Siêu Nhiên sẵn có của chúng ta, chúng ta mới thấy rõ rằng chúng ta đang học trong cái trường học của Càn Khôn Vũ Trụ để học cái lối tiến vô cùng, thân không ngừng nghỉ.

Lúc đó chúng ta học Nhẫn, học Hòa, trong Thanh Khí du dương, nhẹ nhàng trong chu trình tiến hóa rõ rệt.

Không bị kẹt nữa, không bị lôi cuốn nữa, vì thức hòa đồng chúng ta đã nắm giữ được cái chìa khóa đó thì không bao giờ bị kẹt nữa.

Cho nên, các Bạn rất có cơ duyên để thực hành trở về với chính mình : mượn một cái Pháp tạm thời trong một cuộc sống ngắn ngủi như thế này, mà lần lượt đã hiểu được khả năng sẵn có của chính mình.

Cho nên, chúng ta phải giữ lấy sự hùng dũng đó để tiến !

Không nên làm cho chúng ta yếu hèn ! Các Bạn càng yếu hèn thì trong giờ phút lâm chung, nó phải rút các Bạn xuống Âm Phủ.

Cái đó là đương nhiên phải có : yếu hèn thì bị rút ở một cõi nào.

Nếu mà chúng ta thanh nhẹ rồi, thì khỏi sức hút đó.

Cho nên, càng tu thấy càng nhẹ, càng tu thấy càng cởi mở, càng tu càng thức tâm sáng suốt.

Trong thực hành mới thấy. Còn ngoài thực hành, không có lý thuyết nào được hết, vì sách vở kinh sách để lại quá hay, nhưng mà người phạm, mấy người thực hiện? Đọc mới có mười câu, năm câu, bước vào học văn chương, trí thức, phải mượn đó mà để soi sáng tâm thức của họ, họ mới lần lượt quay về với chính họ được. Còn người mà biết hành pháp rồi, không cần thiết ! Chỉ cần sự thực hành để đi tới mà thôi.

Hằng ngày, những kinh vô tự kích động và phản động ngay trong gia cang đã giáo dục ! Nếu Người trở về sự thanh nhẹ và quân bình thì Người sẽ thấy rõ điều đó : Thượng Đế đã an bài từ lâu và dẫn tiến tâm linh.

Chính sự trì trệ của chính mình mà làm cho mình chậm tiến mà thôi.

Cho nên, hôm nay chúng ta lại có được một dịp nghiên cứu thêm : Đạo là gì ?

Rốt cuộc, mọi người cũng sẽ thấy Đạo là Siêu Nhiên Quân Bình ; phải trở về với Siêu Nhiên Quân Bình mới thấy rõ Đạo.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các Bạn ngày hôm nay.

Đề tài suy gẫm

Thanh trước một lượt

Bạn đạo: Học thanh học trước một lượt là sao Thầy?

Đức Thầy: Học thanh, học trước một lượt là khi mình đạt tới thanh rồi là mình thử, tối nay mình thiền được thanh nhẹ, mai cái nó gặp trở ngại, thì hồi hồi hôm tui được thanh, bữa nay gặp cái trước. Tại sao tui còn cuống cuống trong cái trước, tui chưa tịnh, tui cố gắng tui tịnh. Ngày mai tui mong gặp cái đó tui còn nặng hơn nữa, tui vẫn tịnh, thì thanh trước một lượt. Tui đã thanh rồi thì ở trước không có nghĩa lý gì đối với tui, thanh trước một lượt mà, thấy không? Tui vẫn sống trong trước nhưng mà trong trước tui vẫn có cái thanh. Tui ý thức rõ tui từ cái trước mà tui đạt đến cái thanh ở ngày nay. Và từ cái thanh này tui trở về trước, tui vẫn là thanh. Thanh trước một lượt, tui mới thấy rõ là tui học hai lớp, cơ trước mà, mọi người đều ở trong trước mà ra. Rồi bây giờ chúng ta đàm đạo nói đến Tiên, Phật phải thanh không? Và chúng ta trụ hẳn ở trong thanh rồi, trở lại trước thì chúng ta vẫn thanh. Trong trước có thanh mà trong thanh có trước. Nếu chúng ta nhiều động một chút là chúng ta trở nên trước, từ cái thanh trở nên trước. Mà từ cái trước mà định một cái đó là trở nên thanh, thấy không? Chúng ta định để hiểu cái thanh, rồi từ cái thanh trở lại cái trước, động một chút coi thử nó thấy thế nào? Chúng ta trở lộn lại mới biết. Cho nên cái Vô Vi này nó thử hoài, đêm hôm tu được nhẹ thì hôm này được thử

Amphion 21/11/1981

THƯ TỪ LAI VẮNG

Ngày 23 tháng 11 1994

1

Kính thưa thầy,

Lẽ TẠ ƠN năm nay con không nghỉ, nhường cho các anh bạn Mỹ cần nghỉ đi chơi với gia đình.

Cũng nhân dịp này, con xin gửi thầy chút đỉnh từ đánh Roulette chơi cho vui.

Trong khóa học vừa rồi, con có ý định xin phép Thầy để xin về hưu. Nhưng thầy có cho ý kiến xuyên qua anh Đước (Thiền Dao) là con nên tiếp tục đi làm để cho cái con nó vui.

Thật ra thì bây giờ con muốn nghỉ cũng không đâu. Cuối năm nay, số (ai đưa ra) chương trình cho công nhân nghỉ việc được hưởng mỗi người 1 năm lương - (khoảng 30,000 đô). Nhưng Health Insurance chỉ cover có 1 năm thôi, ngoài trừ những người trên 60 tuổi mới được hưởng qui chế về hưu non và hưởng "health coverage" vĩnh viễn. Con cuối năm nay mới 58 tuổi nên ở đâu - 30 năm đó khổ nhiều nhưng ở thế cover như thầy nghĩ, 1 tháng - vì thế con xin phép Thầy tiếp tục đi làm vài năm nữa - và lại cũng còn thầy út 18 tuổi mới vào Đại Học, cần hỏi bố mẹ, chưa có thể tự lập được.

Một vấn đề thứ hai, con xin thỉnh ý kiến Thầy xem có thể cho con về Việt Nam chơi 1 chuyến, không hiểu

Có gì trở ngại chăng? Vì lúc ra đi con phải
trần và bị tập nã. Lúc đi con đang đứng
Coi nhà máy phát tuyến PITRHO nên bị
theo dõi rất kỹ - Nhà cửa bị chiếm làm
phương. Vì thế, con cũng còn đang phân
vân, một đứ rất nhỏ quê nhà. Xin thầy
cho con vài lời chỉ dẫn, con rất đờn

Một vấn đề thứ ba, con có nói qua
vào vô chúng THAW HOA, là con muốn kết
liệp vào một vài Ban đạo có thiên chủ,
thỉnh ý THAY có nên tạo một mảnh
đất tại vùng SADEC - Lấp Vung, nơi quê
cũ TỖ SĨ, để dựng lập 1 Thiền đường,
cho các Ban đạo vùng này. Con nghĩ
nếu thực hiện dưới linh điện của TỖ SĨ sẽ
được hài lòng. Con lúc nào cũng nghĩ:

"Ước nước phải nhỏ ngọn
thứ trái phải nhỏ kẻ trồng cây".

Thầy đã là "quả" cho Ban đạo
Nay Thầy là nước PITÁP (Pháp Thủy) cho,
huyền là nước PITÁP (Pháp Thủy) cho,
các Ban đạo vùng TÂM, đến lúc chúng
con nên nghĩ đến người đạo giáo, người
đang cõi cõi vô-vi - Nhưng xét lại nay
con cũng trở thành hình nay mai một
cái già yếu dưới Bát lực. Lý kiến này
con nghĩ ra những khó "cho con có
thể thực hiện được vì hoàn cảnh rất
sơ hẹp. Tuy nhiên nếu có ai có
phương tiện nhiều hơn và đẩy ra thực
hiện, con sẽ góp phần hỗ trợ rất lớn.
Con nghĩ vô chúng THAW HOA đã thành công
trong việc xây dựng NƠI MỞ CỬA TỖ SĨ, cũng
là thành công trong việc tạo nên đất đai

3

cho cái bạn trao vùng đất quê của ~~Nhật~~
Là cái vấn đề điều chỉnh mua bán đồ chơi
là 1/2 chuyển môn của TITANIT-1000
Cm không có này khiến trong 1/2 này.
Cm xin thư nhận.

Trước khi dứt lời, Cm xin kính
Chúc Thầy một LỄ TẠ-ƠN vui tươi và
hạnh Phúc -
Cm kính chào Thầy -

H H

Ngày 28/11/94

Anh H H ,

Vui nhận được thơ anh đề ngày 23/11/94 cộng với món quà quý mà anh đã tặng. Thành thật cảm ơn anh. Còn về VN trong lúc này, tôi thấy không cần thiết cho chính anh. Mua đất cất nhà làm thiền đường tại Lai Vung cũng không có lợi gì vì chính quyền hiện tại chưa thật sự cởi mở, có thể tạo khổ cho người xây cất, nếu địa phương không có người phát tâm tu học , thì làm thiền đường vô ích. Chừng nào chánh phủ cởi mở, quý trọng con đường tiến hóa của tâm linh, thì lúc ấy bạn đạo sẽ về đó mà tụ họp. Anh không nên bận tâm, cần tu thực hành đúng đắn là thật sự cảm ơn pháp và giữ pháp. Chúc anh và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 22, 29-05-2022

---

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiên tuần này:

Khai Triển Nguyên Lý Nam Mô A Di Đà Phật

<https://youtu.be/0hSSfQLW94k>

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Vấn Đạo - Thay Đổi Địa Hình - 25 câu - Montreal, Canada, ngày 19-1-1980

<https://youtu.be/XI5lFEeKhml>

3. Radio Nam California tuần lễ 22

Chủ đề: Vợ chồng con cái - Nghiệp nợ đây nhà

<https://youtu.be/4ZyDAvMrsDc>

4. Xin mời quý vị thưởng thức bài hát: Thực Hành Chánh Giác cổ nhạc

<https://youtu.be/eqY-i00alkg>

Ban video kính mời

Hemet ngày 31 tháng 5 năm 2022
Kính gửi Tuần Báo Phát Triển Điện Năng
Thưa các bạn: đây là tiết mục Chia Sẻ Tâm Tình Phát Triển Trí Tâm
Tuần này chúng tôi tiếp tục chia sẻ về những
sinh hoạt của khoá sống chung Tinh Trời Tận Độ II ở Hawaii
Làm Lễ Bế Mạc xong sau đó có buổi Trà Đàm thay thế cho phần Văn Nghệ.
Anh chị em chúng tôi ngồi lại uống trà đàm đạo
phân tích tình hình chia sẻ lại những gì đã xảy ra trong mấy ngày tu học và những kinh nghiệm tu học
quý báu của mỗi người trong lúc mà
Đức Thầy còn hiện diện tại thế với chúng ta thì trong đó có một bài thơ 26 câu 3 và 4 câu đầu là cái
tên mà Cha Mẹ đặt cho sau đó Đức Thầy hạ thêm một chữ thành ra một bài thơ nói về cuộc đời tu học
và hành đạo của mình
Anh Sách Thi có chia sẻ bài thơ mà Đức Thầy tặng cho anh. Chị Cẩm Tú cũng có một bài
rồi chị hỏi có ai giải ra cho chị hiểu cái bài thơ mà Đức Thầy đã dành tặng cho chị không?..
Thật ra theo chỗ mà chúng tôi biết bài thơ mà Đức Thầy đã dành tặng cho mỗi người thì phải đọc đi
đọc lại cho nó thuộc lòng rồi ngẫm nghĩ xem Đức Thầy đã nói gì trong đó như định trong đó toàn là
chuyện của mình nhưng có cái nó đã hiện ra và mình biết được còn có cái nó chưa hiện ra thì mình
phải chờ xem khi nào nó hiện ra thì mình sẽ biết được không ai chúng tôi xin khẳng định lại một lần
nữa là không ai có thể giải bài thơ đó cho mình một cách rõ ràng hơn là mình tự hiểu đâu. Đức Thầy có
cho biết là bài thơ này rất đặc biệt phải Xuất Hồn lên sắp đặt lại 3 kiếp bên trên rồi trở về mới ghi lại
bài thơ này cho mình sắp đặt lại trật tự chúng ta ở dưới này (thế trần) mới có thể ngồi yên mà tu hành
để tưởng nhớ đến Trời Phật được không có đơn
giảng chút nào hết đâu các bạn cho nên chúng ta nên quý người tu hành là vậy
Sẵn đây BC cũng xin phép Đức Thầy cùng các bạn chia sẻ bài thơ của mình như sau:
Đức Thầy hạ bút xuống câu đầu tiên là chính xác tới một trăm phần trăm luôn có nghĩa là Tinh Tiên
Duyên Nghiệp nó vậy xéo cuộc đời này của mình không còn gì để nói nữa
Để chụp hình bài thơ rồi đăng lên cho các bạn tường lãm nhe
Đến đây xin tạm dừng kính chào các bạn
quí thương
Bành Chí